

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

**Anarşı Yok!
Büyük Derleniş!**

köXüz

Yayımları

Anarşı Yok! Büyük Derleniş!

Dr. Hikmet Kıvılcımlı

köXüz

Dijital Yayınlar İndir - Oku - Okut - Çoğalt - Dağıt

**Bu kitap ilk defa: 1970 yılında Tarihsel Maddecilik
Yayınlarda yayınlanmıştır.**

Bu kitap KöXüz sitesinin dijital yayınıdır.

**Kar amacı olmadan, okumak ve okutmak için, indirmek, dijital olarak
basamak ve dağıtmak serbesttir.**

Alıntılarda kaynak gösterilmesi dilenir.

köXüz

Yayınları

ANARŞİ YOK! BÜYÜK DERLENİŞ!

Ekim 1970

ÇAĞRININ YANKILARI

Yankılarım şu bölümlerde özetlenebilir:

- I. Sosyal gerçekliğimiz;
- II. Örgüt anlamı;
- III. Örgüt tabanı ve çatısı;
- IV. Örgüt güdümü;
- V. Dağınıklığa derleniklik;
- VI. Özel bir eleştiri;
- VII. Parola: Anarşi yok!.. Büyük Derleniş!..

I. SOSYAL GERÇEKLIĞİMİZ

Üç noktada toplanıyor:

1. Egemen Sınıflar:

20'nci yüzyıl Türkiyesinde 2 gerici sömürgeci sınıf vardır. Biri, Batı'daki egemen sınıfların (Finans-Kapitalin) aynıdır. Ötekisi, (Tefeci-Bezirgan Sermaye) bize mahsustur.

a) Modern Finans-Kapital Zümresi (Batı'da tek başına mutlak egemen sınıf), Türkiye'de 5-10 büyük Merkez'in, 30-40 Şirketi içinde yuvalanmıştır. Birkaç 100 kişidir. Gerici sömürgeciliğin Özgücü olur.

b) Antika Tefeci-Bezirgan Sınıf (Batı'da kökü kazınmış sınıf), Türkiye'de 5-6 yüz Kasaba'da çöreklenmiştir. Eşraf ve Agavat adlı birkaç 1000 kişidir. Gerici sömürgeciliğin Yedek Gücü olur.

2. Egemen Politika ve Örgüt:

Türkiye'de tüm egemen gerici sömürgeci rakamla sayıları, son istatistiklere göre, 2 bin 500 kişiyi geçmez.

a) Nasıl oluyor da 70.000 kişide 1 kişi olan Finans-Kapitalistler çetesi, 16.000 kişide 1 kişiyi geçmeyen Tefeci-Bezirganlık şebekesi ile kenetlenince bütün memleket imiş gibi görünebiliyor.

b) Şunun için ki, gerici sömürgeci, Tabanda Üretici güçlerini, Üstyapıda Devlet güçlerini, (ikide bir böbürlendikleri gibi) Anayasa ve "Meşru" Kanunlarla değil, domuzuna Örgütlü ve domuzuna Gizli çalışan telli kurşun ve yalın süngü gücüne dayandırılmış kanunsuzluklarla tekelinde tutuyor ve tahakkümünü sürdürüyor.

3. Egemen Metot ve Örgüt:

Finans-Kapital Loca-çetesi, Tefeci-Bezirgan Lonca-Tarikat ağlarıyla avladığı 35 milyonluk Türkiye halkını oy davarı gibi kullanabiliyor. Niçin?

a) Çünkü 3 milyonu aşkın İşçi Sınıfımızın bir buçuk milyonunu, gizli CÍA ajanı Sendika Gangsterlerine tutsak ve sağmal etmiştir.

b) Çünkü 3 milyonu aşkın Üretmen Köylülüğümüzü, gizli CÍA ajanı Tarikat Yobazlarına kısıvrak bağlatıp yeyim etmiştir.

Demek, gerici sömürgeci, Türkiye Yığınlarını da, (ikide bir böbürlendikleri gibi) "Hür seçimler" ve "Milli irade" ile değil, en domuzuna örgütlü ve en domuzuna gizli acı kurşun ve zağlı süngü gücüne dayanan kanunsuz vurgunlar, çapullar mekanizması ile tekelinde tutuyor ve tahakkümünü sürdürüyor.

II. ÖRGÜT ANLAMI

Üç noktada odaklaşıyor:

4. Ağ>r Basan Sonuçlar:

Egemen Sosyal Gerçekliğimizin kaçınılmazca dayattığı ortak sonuçlar açıktır.

a) Sosyal Gerçekliğimizi nasılsa öylece, zerresini maskeleyemeksizin, tümüyle ve dupduruca kavramayan herhangi düşünce ve davranış, uykudagezer ajitasyonundan öteye geçemez.

b) Yerli-Milli Finans-Kapital, ne denli yabancı Masonik Milletlerarası Finans-Kapitalin ve CÍA Enternasyonalizminin Kozmopolit (Millet+Vatan) satıcı gizli çetesi gibi çalışıyorsa; Türkiye Sosyalizmi de en az o denli (Millet+Vatan) savunucusu olarak, yerli yabancı gizli ajanların maskelerini düşürüp kendilerini tecrit etmek kutsal görevi ile Ordulaşmalıdır.

c) Ordulaşma tekniğinde, ister "Devrimci", ister "Sosyalist" olsun hiç bir ciddi eğilim, ancak ve yalnız: "Çivinin Çivi ile sökülebileceğinde" en ufak bir hayale kapılmamalıdır.

5. Çok Derdin Tek İlac>:

Çağrının otokritik biçimli (olumsuz) itiraflar bilançosu 8 maddeye sığdırılabilir.

a) Yapı olumsuzlukları:

- 1- Teorice: eğitim "doyurmaz",
- 2- Kadro: "önemle yetersiz",

3- Disiplin (Birlik-Dayanışma): "yok".

b) Eylem olumsuzlukları:

4- Propaganda (Aydınlık) "Kadroyla bağları çürük",

5- Ajitasyon (Kurtuluş): "Ekip çalışmasız",

6-Hareket Kolları: "Bağsız".

c) Etki olumsuzlukları:

7- TİP içinde çalışmalarında "olumsuz etkiler",

8- İşçi-Köylü arasında "olumsuz etkiler",

Bütün bu 8 başlı olumsuzluklar hastalığının tek ilacı: Proletarya Partisi içinde örgütlenmektir.

6. Proletarya Partisi:

Çocuk 50 yıldan beri doğmuş, adı konulmuştur.

a) Ona hala "Aydınlık Merkezi İrtibat Kurulu" gibi bölük pörçük adlar takmak, "Mujiğin çakmaklı tüfekte savaşa gitmesi"ni ebedileştirmek, 40 yıl önce mahkum edilmiş Primitivizmden (ilkelikten) kurtulamamaktır. Ne isteniyor? Ne zannediliyor? Bineni hemen iktidara, hiç değilse ün doruğuna çıkaracak Tahtirevan mı? Öylesi, Finans-Kapitalin el altından beslemesi olur. Elbet gerçek Proletarya Particiliği nankör iştir.

b) Proletarya Partisi, her şeyden önce kişicil hesaplar, tarikatçıl keyif ve keramet ötesi, en sıkı bilimcil determinizm ve feragat ister: Minima-Maksima Programda ve kılıçtan keskin Tüzükte determinizm; üye Seçiminde-Kontrolünde determinizm; saati, yeri belli Toplantısında (gündeminde-tartışmasında-çoğunlukla kararında-toptan aksiyonunda) en sistemli determinizm...

c) Proletarya Partisi, her gün yeni bir "iskizogoni" ile ortasından çatlaya çatlaya parçalanarak çoğalan tekil hücre değildir. İçine yarayanı alıp, yaramayanı atarak büyüyen bütünlemesine canlı savaş organizmasıdır.

III. ÖRGÜT TABANI ve ÇATISI

İki noktada derinleşiyor:

7. Yığın Örgütlenmesinde Taban

Gerek askercil, gerek sosyal savaşta, örgütlü 1 kişi, her zaman en az 10 kişiyi sürükler. Onun için, her örgütlenmede "onbaşılık" mekanizması biçimleyici rol oynar.

a) 10 Türkiye yurttaşından 1'i Çalışan İşçi, 1'i Üretmen Köylü, 3'ü İşçi ailesi, 4'ü Köylü ailesi'dir. İşçi-Köylü ittifağında örgütlü 1 işçi, 10 üretmen köylüyü rahatlıkla Yedek güç edinebilir.

b) Demek, 300.000 örgütlü işçi 3 milyon üretmen köylülüğümüzü en demokratik ölçüde örgütleyip devrimci sürece gönüllü olarak katmaya yetebilir.

c) Objektif sınıflar potansiyelinin ne denli somut bir gerçeklik yaşadığı, beğenmediğimiz DİSK çatısı altında bile 300.000 işçi bulunuşundan anlaşılabilir.

Bu durum, yığın örgütlenmesinde nerelere nasıl emek verileceğini duruca açıklar.

8. Öncü Örgütlenmesinde Çatı

Aynı rakamlara vurulabilir.

a) Birinci Milli Kurtuluş hareketinin 30 Ağustos zaferini, 3-7 Paşa, 16 Albay, 16 Yarbay, 1 Binbaşı, topu 35-40 (Bilimli+Bilinçli+Kararlı) savaşçı örgütleyip güderek millete kazandırmıştır.

b) İkinci Milli Kurtuluş hareketi için en baş örgüt hedefi şudur: Teori ve Pratikte (Bilimli+Bilinçli+Kararlı) 30 İşçi-Köylü gönüllüsüne bağlanacak 300 kişilik aparey (avandalık) kadro çevresinde, 3000 üyeli Proletarya Partisini, saniye geçirmeksizin yaratma savaşı göze alınmalıdır.

c) Böyle bir çelik çekirdek Parti, 30.000 gerçek demokrasi özlemcilerinin yan örgütlü aracılığı ile, 300.000 Sosyal sempatizanı örgütleyip harekete geçirdiği gün, 35 milyon Türkiye Yurttaşını kurtuluşa ulaştıracak siyasi gücü olgunlaştırır ve zalim bir zümrenin öteki sınıf ve tabakalar üzerindeki tahakkümüne son verir.

IV. ÖRGÜT GÜDÜMÜ

İki noktada göze batırılmalıdır.

9. Örgüt ve Taktik

Proletarya Partisinin Stratejisi 50 yıldan-beri "doğru" çizilmiştir. Minima Programlı Demokratik Devrim Stratejisidir. Bütün çetin problem, o az çok soyut strateji şemasının kanvası içine somut Sınıflar Mücadelesi Taktiğini bütün zengin ayrıntılarıyla işlemekte toplanır.

a) Taktik olumsuzlukların bellibaşlı kökü, ateşli "Fransızca konuşma"yı bile bir aydınlar ajitasyonu biçiminde kardırmakla beliriyor. Başlangıç uyarısı olarak önüne geçilemez olan bu yolda deneyler birikti. Artık, soğukkanlı, sabırlı, sebatlı, az gösterişli, proletaryacı "Almanca konuşma"nın zamanı çoktan gelmiş, geçmek üzeredir.

Politikada iyi Almanca öğrenmeden iyi Fransızca konuşulamaz.

b) Büyük, Küçük Saldırı (Taarruz) Taktiği: (Sayı yahut Saf-Savaş birliği) üstünlük gösterirse, kesin zafer uğruna gözükara atılışla uygulanır. Devrimci Güçlerimiz 1961'den beri savunma geçidindedirler. Az kayıpla gericiliği geciktirmek ve istenen yere çekip mevzilenmek gerekti.

c) Her ne pahasına olursa olsun, gelişi güzel saldırı taktiğine saplanmak, israf ve yorgunluk getirmekle kalmaz, provokasyon ve panik tehlikelerini de arttırır. Gerekince, dövüşmeden belirsiz yere yahut dövüşerek belirli yere çekilmeyle düzenlice gerileme taktiğini becermek de hünerdir.

Günün konusu: Stratejik güçlerle kopuşmaksızın savunma geçidinin yollarını planlamaktır.

10. Savaş Güzelsanat>:

Sınıflar Savaşı militanlarının en büyük iki iç düşmanından birincisi: Hareketi içkili ahbap çavuşlar meclisine çevirip, safa pezevenkliğin sarhoşluğuna düşmektir; ikinci düşman: Yanlışları, kedi pisliğini örterce peçelemekle, davranışta kararlı ve azimli olmayı birbirine karıştırmaktır.

a) Seçkin üyelerin elbet "100 budaladansa 1 zeki" olması aranır. O zaman dahi, ruhça olduğu kadar bedence de aşınmaz statik karakter ve eyleminde hür yaratıcı, girişkin (teşebbüs kabiliyetli), kararlı dinamik karakter başta gelmelidir.

b) Seçkin üyelerin kişilikleri uzun eğitim, gücü yerinde harcaş ve sistematik aksiyonla (eylemle) geliştirilir.

Üyelik Bilinci'nin temeli, (Bilgi+Görgü+Anlayış+Moral+Direnc+Yiğitlik) çabalarıyla atılır.

c) Her üye bir halk şefi olur. Şef, en kritik anda, en güç işi omuzlayıp, en başarı ile yerine getirendir.

Sübjektif Şef Kalitesi: Önceden görü, bağımsızca sağlam karar alış, azim ve enerji ile yürürlüğe koyuş gücünü, organ kararı ile bağdaştırmaktır.

Objektif Şef Kalitesi: bilinçli disiplini yaratabilmek için: insanı tanıyış, ilişkilerinde dürüst ve hakyemez oluş, her işte örnek tutulacak davranış, ve hepsinin üstünde karşılıklı güvenç yaratış kabiliyetidir.

V. DAĞINIKLIK-DERLENİ

Herkes dağınıklıktan yakınıyor. Nedeni ve çözümü üzerine çok tartışılmalıdır.

11. Biricik Cephe Yokluğu

Türkiye, geri dönülemez İkinci Milli Kurtuluş savaşına 15 yıldanberi girmiş bulunuyor. Finans-Kapitalin Biricik Saldırı Cephesi önünde peynir ekmek kadar şiddetle ihtiyaç duyulan iki şeyden birincisi: Olabildiğince Darlığına-Homojen bir Çelik Çekirdek (Proletarya Partisi) kurmaktır; ikincisi: Olabildiğince Genişliğine-Heterojen Biricik Devrimci Güçler Cephesi kurmaktır. Bir türlü kurulamıyorlar. Çünkü bu iki şey, boyuna, birbirinden ayrı olabilirmiş gibi konuluyor. İki şeyin zıt karakteri skolastik kafaları karıştırıyor.

a) "Dağınıklık" ve "Anarşi"nin iki nedeni herkesçe biliniyor. Birinci neden: Finans-Kapitalin uçsuz bucaksız araç gereç-leriyle her gün sol cephe içine sinsice sız-dırdığı sayısız ajanları ve gizli servisleridir.

İkinci neden: "Babil artığı" Küçükburjuva ortamımızın ve eğilimlerimizin iliklerimize dek işlemiş bulunmasıdır.

b) Bu modern ve antika mahşer ortasında katalizör-maya rolü oynayacak olan sosyalistlerinse, "kendileri muhtacı himmet bir dede". Sosyalistler, sözde prensip keskinliklerinden, Finans-Kapitale keyfinden göbek attıracak bir kaygısız abdallıkla, insanlarımızın dağınıklık yangınıını körüklemekten kurtulamıyorlar.

Çoğu yapma, soyut kavram kavgası ortalığı kırıp geçiriyor. İşçiyi, köylüyü, aydını, genci, bilimcil eleştiri ve yoldaş topluluğu ile ikna yolu dururken, "Dayak atarak kazanmak" "metodu" ciddi ciddi uygulanıyor. Şaşkınlık ve panik derinleşiyor. Gene de dayakla boyun eğecek kimsenin, ya kişisiz bir karakter yoksulundan, yahut hesaplı bir ajan provokatörden başka bir şey olamayacağı bir türlü düşünülüyor. Başına bir "Efendi" koyacak ödleğin, züğürt sosyale kul olmaksızın, Finans-Kapitale kendisini satabileceği akıl edilemiyor.

c) Her biri dikenli kabuğu içinde kirpilesmiş yuvarcıklar (mahfiller) ne aralarında, ne içlerinde ülkücü sosyalizm kar-deşliğı havasını yaratamıyorlar. Osmanlı Terbiye Sistemi, "Dayakla adam etme" orijinalitesiyle, Marksizme "Katkıda" bulunanların hotzotçu Otvizimleri, Sekter düşmanlık kınıyle kan davası güdüyor. "Bıyığını takan" kendisini Stalin, karşısındakini yenik, hain Trotski saydıkça, ortalarında değme bostan korkuluklarından geçilmez oluyor.

12.- Pratik Derleni Örneğı:

Sosyalist Çelik Çekirdek hangi biçimi alacak? Proletarya Partisi biçimini. Parti nasıl bir Tüzük ve Programı örnekeyecek? Emekçi Partisi hüküm giymiş, diyelim. Ağır cezada beraat edip, "muhkem kazıye" ile, 2 yıl boyu işkenceden sağ çıkmış bir Vatan Partisi var.

a) Salon çelebiliğı bir yana. Vatan Partisi'ni olağanüstü eşşekçe küçümseyişler ve susuş konspirasyonuna uğratışlar, sürü sürü katırlıklara ve yozluklara kapı açtı. Açacağa da benziyor. Harekette tarihcil sürekliliğı, tutarlılığı yitiriyor. Türkiye Sosyalizmi'nin 50 yıllık iyi kötü birikiminden eleştiri şartıyla yararlanmayı yasaklıyor. Deneylere yan çiziş bocalamaları azıttırıyor.

b) Vatan Partisi'nin tüzüğü, programı, gerekçesi, yayınları ve seçim kampanyaları şu amacı güder: Halk bu gece iktidara gelse, ertesi sabah, hiç tereddüt etmeksizin halkın yapabileceği her şeyi açıkça belirtmek. Onun için, Proletaryaya Partisinin gerek Tüzüğü, gerekse Programı için Vatan Partisi literatürünü salık veriyoruz.

c) Vatan Partisi Tüzüğü, avukat kırkambarı değil, hareket kuralıdır. Vatan Partisi Programı, basma kalıp veya tercüme kokan spekülasyon tesbihleri yerine, İşsizlik ve Pahalılık maddesinden yola çıkar. Başlıca iki bölümdür: Hürriyet ve Ekonomi, elle tutulur eylem karşılıklarıyla konulur. Birinci maddesinden sonuncu maddesine dek, içinden bir zerre dahi ayırlamazca zincirleme gelişir. En kaba işçi ile en cahil köylünün kolayca anlayıp hemen uygulamaya geçebileceği pratik ve som teklifleri yapılaştırır.

Türkiye'nin Proletaryaya Partisi, Minima Programını işler ve Maksima Programına geçerken o yapıdan ve yapı taşlarından yararlanabilir.

VI. ÖZEL BİR ELEŞTİRİ

Çağrı söze başlarken, "Aydınlık Komitesi" olarak diyor ki:
"Yaşadığımız dönemde, Proleter Devrimci hareket, ayağı Türkiye toprağına basan bir hareket olmuştur."

a) Acep, yerin üstü gibi yeraltının da "Türkiye toprağı" olmadığını mı, yoksa yeraltının ayak basılmamış bulutlar arası olduğunu mu sanıyor?

O nedenle, belki sıkıyönetim dahil, bütün baskı olanaklarını" yeni Aydınlıklar kadar pek yeni bir şey sayıyor. Oysa, onların hepsi en az 50 yıllık "Olanaklar-Bulanaklar"dır. Ve "Siyasi hareketimizi İĞRİ olarak saptıyabildiğimiz için" giyotinleştirilmemişlerdi.

b) O alaturka ağız kabadayılıklarını erbabına bırakalım. Aynı "terminoloji"leri TİP'in Antep kebabçısı kadar "meşhur" ABA'cıları (Aybar-Boran-Aren'leri) da sınıdılar; DİSK, hatta Türk-İş gangsterleri de geveliyorlar.

"Militanlarımızın çetin mücadelesi ve devrimci katkıları" o denli yüzeyde, tarihsiz ve köksüz görülmemeli ve gösterilmemelidir. Öfori (keyifli böbürlenme) vermenin de ölçüsü denenmeli.

c) İşçi sınıfımızın 16 Haziran tokatı yenildikten sonra olsun,

"Proletarya hareketi, bütün Küçükburjuva devrimcilerini suçüstü yakaladı" denilseydi, kuşkusuz en doğrusu söylenmiş bulunurdu.

VII. PAROLA: ANARŞİ YOK!.. BÜYÜK DERLENİŞ (İttifak)

Son kerteye dek kritik durumdayız. Solu sola, devrimciyi devrimciye, işçiyi işçiye, köylüyü köylüye kırdırıyorlar. Bu kargaşalıkta herkesin payı büyük. Suç tek yanlı değil. Bir elin sesi çıkmaz. Finans-Kapital önünde sol devrimcilerimiz, İsrail önünde Arap Devletlerine döndüler. Yuvarcık'ların (Mahfillerin) yağırdıkları suçlamalar, kinden, dağınıklıklardan, bozgunlardan başka bir şey getirmeye değmez.

Tartışmalar yavuz hırsızlığa kardı. Bastığı yerde ot bitirmemek Cengizliği, yavrularını koruma telaşıyla çiğneyip öldüren şaşkın ördek kuluçkalığı aldı yürüdü. Nedir o Beyazıt kulesine çıkmış kundaklıklar; yahut bin kilometre uzaktan yıldırımlamalar? Herkes yanıldığını illa faşizmin zindanında mı öğrenecek?

Türkiye'nin Sol cephesinde bir Uyanış İhtilali "dehşetli bir Devrim lazım". Bir Derleniş İhtilali gerek. Uyanış-Derleniş-Birleşimi için bir yol ve bir de biçim teklif ediyoruz.

1.- Birleşim Yolu (Metodu)

Üç noktada toplanır:

a) Teorik Savaş: En çok yayılım ateş edilen şey, oportünizm'dir. Köylümüzün dediği gibi, "bir kayanın üstüne kırk tilki oturmuş, kırkının da kuyrukları birbirine değmez" ise, oportünizm nasıl yenilir? Oportünizmi suçlamak, hatta kurşunlamak da yetmez. Oportünizm devrimciler forumun-

da, halkın gönlünde ideolojik ve teorik anlamıyla yenilgiye uğratılmalıdır. Yoksa o, yedi başlı masal ejderhası gibi, her kesildikçe yeniden hortlayabilir.

b) Hareketi İşçileştirip Köylüleştirelim: Aydınlar hamamında okunan her gazel, en çok okuyanın hoşuna gider. Ve Finans-Kapital tilkisi o çeşit karga derneklerinde, boyuna peyniri kapıp yer. Herkes, işçiler-köylüler forumunda eleştirmeyi ve eleştirilmeyi göze almalıdır. İşçiler hakem olmalı, boşuna kafa çatlatıldı ise, işçilerden af dilenmelidir. Yoksa aydın hafızların kubbe çatlatan çığıllıkları, şimdiki gibi sol sırça sarayları Babil kulesine çevirir, durur. Pratik yanlış düzeltme işçi sınıfı ile olur.

c) Zartzurta Paydos: Uyanış ve Derleniş bir Ulu Cihad'dır. Cihatların en ulusu, İslamlığın dediği gibi, "Nefisle mücadele"dir. Eleştiri ve Tartışılarda: eski kan davaları artık durmalı. Hesaplaşmalar yalnız ülkenin ve halkın objektif-somut konularında mihenk taşına vurulmalıdır.

Kimse sosyalizm "Allah'ın yeryüzündeki gölgesi" pozuna özenmemeli. Kimse ne sultanlığa, ne kapıkulluğuna dayanamaz. Herkes "unutkanlıklar ve yanlışlar karmaşası insan" olduğunu unutmamalıdır. Bütün dünya sosyalizmi, artık Köle huyundan ve Kör itaattan tiksiniyor.

2.- Birleşî Biçimi:

Üç noktada toplanabilir.

a) Tolerans: Her devrimci grup, günahları ve sevapları ile, çil yavrusuna çevrilen geri ülkemiz halkının bağrından kopmuş bir örnektir. Hepsini mahkum etmek kolaydır. Hepsinden yararlanmayı bilmek güçtür. İkilem ortadadır: Türkiye içinde ve dışında, kurulmuş kurulacak bütün devrimci Yuvarcıklar (yahut adı başka örgütler ve eğilimler) ya anlayışla dayanışacaklardır; yahut Finans-Kapitalin Sırat Köprüsü üstünde boynuzlaşan beyinsiz keçiler gibi, Faşizm Ce-

hennemi içine yuvarlanıp yanacaklardır. O zaman, birbirine sarılınsa da iş işten geçmiş bulunur.

Ya sapıklar, ya provokatörler denecek. Sapıtmalara ve provokasyonlara en elverişli ortam horoz dövüşleriyle hazırlanır. Önce bir harman olalım. Türkiye ölçüsünde baskı ve oyunlara karşı her devrimci eğilimin ve sosyalizmin sözcüleri bir araya gelmeyi öğrensinler. O zaman, "Karamıkla buğdayı ayırdetmek" şimdikinden daha olasılaşır. Yeter ki, Birleşme yolunu bilinçlice seçmiş bulunalım.

b) Primitivizme Paydos: Yuvarcıklar (Mahfiller) anarşisinin kalkması ile olur. Dünyanın her başarılı devrimci çelik çekirdiği, Yuvarcıkların belirli prensipler çerçevesinde birleşmelerinden doğmuştur. 50 yıl sonra olsun, Türkiye'de: Yuvarcıkların kapalı kastları içine saplanıp, Proletarya hareketini kakırdatmaya kimsenin hakkı yoktur, ve olmamalıdır.

Bir sekin (tarikatin) devrimci antuzyazmı ne denli keskin, hatta haklı bulunursa bulunsun, Yuvarcık durumu sürüp giderse:

- 1- Hem oportünizme, hem gericiliğe karşı yalnız kalacaktır.
- 2- En sinsi ajanları, en kötü provokatörleri içine sızdıracaktır.
- 3- Kaçınılmaz olan devrimci yanılıklarını ve saçmalamalarını ebediyen ölümsüzleştirecektir.

Ufak Yuvarcıkların, cephe gerisinde iktidar yırtınmaları, Finans-Kapitalin oyununa çanak açmak olur. Kim Türkiye'nin çeşitli devrimci elemanlarını bezdirip kaçırıyorsa, o, gericilikle ittifak kurmuş, derleniş baltalamış olur.

c) Biçimler: "Aydınlık Merkezi İrtibat Komitesi" fazla Yuvarcık kokuyor. "Merkezi Devrimci Derleniş Komitesi" kurulmalıdır. Bir tek Yuvarcık değil, bütün devrimci gruplar, hemen "Devrimci Derleniş Komiteleri" kurabilmeli, belirli kontenjanlarla temsilcilerini demokratikman seçip göndermelidirler. Her Komite, koordine edilecek "Halk Uyanış Güçleri", yahut "Milli Kurtuluş Kuvvetleri" örgütlemelidir.